

KORFBALSTER SABRINA BIJVANK

IK KAN NIET LEVEN MET EEN GEHEIM

Sabrina Bijvank (28) staat voor een groot raadsel. De korfbalwereld is heel open en toch is er geen één mannelijke korfballer uit de kast. Met haar eigen 'coming out' had zij geen enkele moeite. En haar omgeving evenmin.

'Mijn lichaam en persoonlijkheid zijn al vanaf mijn vijfde vergroeid met korfbal. Ik speel bij DOS'46 Engeldot, een hechte vereniging, waarmee ik al vier keer landskampioen en twee keer Europees kampioen ben geworden. Korfbal leerde mij teamgericht te worden en nu ontwikkel ik als aanvoester inzicht in ieders individuele kwaliteiten. Bij succes schitteren in andere teamsporten vaak slechts één of twee sterspelers. Bij ons schittert het hele team. Naast een eigen taak en verantwoordelijkheid in het spel, is het juist de kunst om veel voor elkaar over te hebben. Korfbal stimuleert de verschillen tussen de spelers en speelsters in een team. Dat maakt korfbal uniek.

Tijdens het sporten ben ik puur met korfbal bezig. Ik voel dan geen seksuele spanning bij de meiden om me heen, al zie ik wel eens aantrekkelijke korfbalsters in een ander team. Rond mijn twintigste raakte mijn blik steeds vaker gevangen door de schoonheid van een vrouwenlichaam. Op mijn 21e werd ik ineens verliefd op een vrouw. Het was in een sportcafé in Meppel. Zij was lekker sportief; speelde tennis. Ik had daarvoor wel met veel vriendjes verkering gehad, maar wist meteen dat ik nooit meer iets met een man zou krijgen. Het voelde met haar vanaf het eerste moment heel speciaal. Zó intiem en zacht! We raakten letterlijk verweven. Ik zweefde. En ik speelde ineens stukken beter. Mijn coming out verliep snel en probleemloos. Familie, vrienden en teamgenoten: iedereen reageerde positief. Mijn blijdschap maakte anderen blij.

Onbegrip en afwijzing

Je bent mooi zoals je bent. Wie je ook bent. Wat je seksuele voorkeur ook is. Dat gevoel wordt sterk benadrukt in het gezin waarin ik opgroeide. Mijn ouders zijn vanuit hun christelijke inspiratie gericht op het geluk van ieder persoon. Ik ervaar in mijn werk als docent lichamelijke opvoeding op een middelbare school dat veel

leerlingen niet gelukkig zijn, omdat ze niet tevreden zijn met zichzelf. Ze moeten nog leren dat je meer waardering krijgt van anderen, als je laat zien wie je werkelijk bent. Omgekeerd geldt die regel ook: als je jezelf anders voordoet dan je bent, ontmoet je eerder onbegrip en afwijzing. Om goed te kunnen presteren is het belangrijk dat het goed zit in je hoofd en je lijf. Daarom wil en kan ik niet leven met een geheim. Waarom zou ik? Ik kom graag uit de kast. Iedereen mag het weten.

Het wat spuitjesachtige, strengchristelijke beeld van korfbal klopt van geen kant. Mijn toenmalige vriendin was vaak aanwezig bij grote wedstrijden en iedereen ging dan heel natuurlijk met ons om.

Het wat spuitjesachtige, strengchristelijke beeld van korfbal klopt van geen kant

Korfbal is een open sport. We kennen een relatief groot aantal lesbische speelsters. Lesbisch zijn, is volgens mij gemakkelijker in een korfbalteam dan in bijvoorbeeld een dameshockeyteam. Onze teams zijn kleiner en kennen minder hiërarchie, waardoor alles eerder naar voren komt en zichtbaarder wordt. Elk teamlid kan in zo'n cultuur makkelijker zichzelf zijn.

Tenslotte wil ik nog graag een cliché ontcrachten. Korfballende mannen zijn zeker geen mietjes. Ze zijn keihard, maar daarnaast in staat om rekening te houden met anderen. Het vreemde is wel dat ik - ondanks de open en sociale cultuur - geen enkele openlijk homo-seksuele korfballer ken. Ze zijn er wel, dat moet. Ik begrijp er niets van! Zeker als ik kijk naar hoe vanzelfsprekend ik omga met mijn lesbische kant. We hebben nog een lange weg te gaan blijkbaar, want als er een sport is waarin mannelijke teamspelers makkelijk uit de kast kunnen komen, is dat zeker korfbal.' **H**

